

ще възлюбишъ ближния си като себе си. Докато не възлюбишъ Господа съ всичкото си сърце, душа, умъ и сила, не се жени. Тъй тургамъ моя моралъ: Ще каже нѣкой: „Какъ ще живѣемъ?—Всички хора, които сж вѣнъ отъ Бога, тѣ сж мъртви! *Животътъ ще дойде само съ Любовта!* Слѣдовително, вие не живѣте, вие сте мъртви безъ Бога. Вие живѣте въ гробища, не селѣжете, И всички седите съ своите надписи. И искате да се осигурявате. Казвате: „Тукъ да се осигуримъ.“ Да, ще се осигуришъ съ нѣкой голѣмъ кръсть! (смѣхъ) Знаете ли, защо се азъ смѣя? Защото Господъ казва: „Ще имъ се се посмѣя“. И този смѣхъ ме хваща, за тия глупави хора, които искатъ да живѣятъ, да се осигурятъ — въ гробищата. Търсятъ щастieto тамъ, дѣто го нѣма. Турнатъ го въ гробищата, и ще пишатъ трактати, пишатъ, какъ може икономично да се осигурятъ. Съ какво? — Съ нѣкой голѣмъ кръсть! „Защото Богъ толкозъ възлюби свѣта, щото даде Сина своего единороднаго, за да не погине всѣки, който вѣрва въ него, но да има животъ вѣченъ.“

Сега казахъ, че тази вѣра е необикновена, въ тази вѣра никакво съмнѣние не се допуска, абсолютно никакво съмнѣние. И, ако двама влѣземъ въ този Божественъ свѣтъ, разглеждаме единъ Божественъ прѣдметъ, азъ ще ти опиша какъ виждамъ прѣдмета, и ти ще опишешъ, какъ го виждашъ. Можемъ да направимъ и другъ опитъ, азъ да опиша това, което виждамъ, и ти да опишешъ каквото виждашъ, и тогава, ако сж вѣрни двѣтѣ описания, ние сме на правия пѣтъ. Сега, какво нѣщо е любовта? И мжже и жени описватъ любовта: жената каже нѣщо, мжжътъ казва: не е тъй, това не е любовъ. Е, какво е любовъ? — Той почне. — И туй не е любовъ. Сега, както казва жената, що е любовъ, то е дѣтинско, а и той е глупавъ: не знае, що е любовта. Значи, двамата не виждатъ еднакво. И слушате младитѣ, тѣ не си говорятъ тъй, тѣ сж много деликатни: даже за нѣкоя малка дума, ако си кажатъ, като нѣкои